

end denne; men det er maaske ikke muligt. I den nugældende Lov er der en Bestemmelse om, at alle de i Loven omhandlede skal for Aaret 1920 have mindst det samme Beløb i Pension eller Understøttelse, som de havde Aaret forud. En tilsvarende Bestemmelse har ikke fundet Optagelse i dette Lovforslag. Jeg gaar ud fra, at Ministeren føler sig sikker paa, at Bestemmelsen er overflødig, saa at ingen af de i Lovforslaget omhandlede faar mindre i det næste Aar, end de har i Aar, og derfor har ladet denne Paragraf falde ud. Under Forhandlingerne om disse Forhold i Fjor blev det oplyst, at der er ca. 14 000 Personer, der direkte modtager Pension eller Understøttelse i Henhold til Loven. Nu maa der jo være et noget mindre Antal, da der stadig er Afgang i Pensionslisterne.

Udgifterne til det heromhandlede Formaal vil i Aar efter Ministerens Opgivende blive ca. 9½ Mill. Kr., og naar dertil lægges den Udgiftsforhøjelse paa 3½ Mill. Kr., som dette Lovforslag foraarsager, vil den samlede Sum komme op paa en Udgift for Statskassen af ca. 13 Mill. Kr. Hvis man regner, at der nu er ca. 13 000 Pensionister, vil det altsaa blive ca. 1 000 Kr. gennemsnitlig pr. Pensionist. I Virkeligheden vil Beløbet sikkert blive meget større for de egentlige Pensionister, fordi der i Tallet 13 000, saa vidt jeg ved, er medregnet alle de Personer, som falder ind under Lovforslaget, ogsaa Børnene. For dem, der skal modtage Pengene, vil Beløbet blive en Del større end disse ca. 13 Mill. Kr., idet Amtsskolefondene jo skal udrede Halvdelen af Pensionerne til Lærere og Læreres Enker og efterladte Børn. Jeg ved ikke, hvor stort dette Beløb vil blive, men saa ganske ubetydeligt er det sikkert ikke, og naar det medregnes, vil det blive en ret stor Sum, det offentlige kommer til at udrede til disse 13 000 Mennesker.

I Lovforslagets § 1, Stykke 3, er det foreslaaet, at ligesom efter den nugældende Lov skal Halvdelen af Udgifterne til de forhøjede Pensioner og Pensionstillæg til Enker og Børn efter Lærere i Folkeskolen udredes af vedkommende Skolefond, hvad der ogsaa er i fuld Overensstemmelse med den nugældende Lærerlønningslov. Men i § 2 er der Tale om et 20 pCt.s Tillæg til Pensionen, og jeg vil gerne spørge, hvorledes det skal gaa med denne 20 pCt.s Forhøjelse af Grundbeløbet til Lærernes Pensioner; vil Staten udrede hele dette Beløb, siden det i Modsætning til de Beløb, der er omtalte i § 1, ikke er nævnt, at Skolefondene ogsaa

her bærer Halvdelen af Udgiften? Læser man Lovforslaget igennem uden at sammenholde det med Lærerlønningsloven, faar man absolut det Indtryk, at Staten skal betale ikke blot Halvdelen af det Beløb, der medgaar til det 20 pCt.s Tillæg til Lærerne, men skal betale det hele. Det vil sikkert være rigtigt, at Lovforslaget bliver klart og bestemt affattet paa dette Punkt, saaledes at det tydeligt fastslaas, hvorledes dette Forhold skal være. Men det er ogsaa et af de Spørgsmaal, som kan overvejes i et kommende Udvalg.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til videre Fremme. Selv om det koster mange Penge, maa det dog siges at være baade et rimeligt og retfærdigt Krav, der her imødekommes. Og da Loven skal gælde fra 1. Januar 1921, har det sin Betydning, at Lovforslaget gennemføres ret hurtigt. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale dette Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling.

Friis-Skotte: Paa mit Partis Vegne skal jeg udtale, at vi meget gerne vil være med til at fremme det foreliggende Lovforslag. Vi er ligesom den højtærede Finansminister nu og ligesom Lønningskommissionen tidligere at den Opfattelse, at det ikke er gørligt at omberegne selve Pensionerne efter de fra 1. Oktober 1919 gældende nye Lønninger og nye Regler, og vi mener, at man ved de her foreslaaede Regler, nemlig ved at forhøje de smaa Pensioner først til et Minimum af 400 Kr. og dernæst at tillægge Pensionisterne en Forhøjelse af 20 pCt., inden man til det derved fremkomne forhøjede Beløb tillægger Konjunkturtillæget og Dyrtidstillæget, i væsentlig Grad har kunnet imødekomme Pensionisternes Ønsker og gøre det muligt for disse at komme Dyrtiden igennem. Og dette vil selvfølgelig i endnu højere Grad blive Tilfældet, hvis de Forhandlinger, der føres imellem Regeringen og Tjenestemændene om en Revision af Konjunkturtillæget, skulde give et gunstigt Resultat for Tjenestemændene, hvad jeg af mange Grunde haaber og venter, idet en saadan Forbedring af Konjunkturtillæget ogsaa vil komme til yderligere at hjælpe Pensionisterne.

Med Hensyn til selve Lovforslaget vil jeg gerne pege paa et enkelt Punkt, hvor jeg tror, det er nødvendigt at foretage en Rettelse. I § 1, 1ste Stykke, hvor der staar, at de smaa Pensioner under 400 Kr. skal forhøjes til 400 Kr. aarlig, er der kun Tale om Pensioner, der er tillagte Enker efter Stats-tjenestemænd eller Lærere; men der er ikke